

4. Guy R. The potential of biosocial criminology. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. № 1. 2018.

УДК 351.743(477)(043.2)

Безпалова О.І., д.ю.н., професор,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Харків, Україна

ПРАВООХОРОННА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ: ВІД МЕТОДОЛОГІЇ ДО ПРАКТИКИ

Основною передумовою становлення України як дійсно правової держави є вироблення та впровадження з урахуванням відповідних європейських стандартів дієвого механізму дотримання принципу верховенства права в діяльності органів державної влади, забезпечення прав і свобод громадян, підтримання належного стану законності та правопорядку. Вирішення цієї проблеми потребує посилення правоохоронної функції держави, зокрема вдосконалення механізму реалізації правоохоронної функції держави, внаслідок чого можна буде досягти зниження рівня злочинності в суспільстві, підвищити рівень правової культури населення.

В умовах демократизації суспільства та держави, вибору європейського шляху розвитку нашої держави існує нагальна потреба у переосмисленні правоохоронної функції держави, виробленні дієвого механізму її реалізації з урахуванням європейських стандартів у цій сфері. На нашу думку, реалізація державою правоохоронної функції має здійснюватися з урахуванням таких принципів: верховенства права; законності; відкритості та прозорості; заборони зловживання владою; об'єктивності; професіоналізму; етичності; відповідальності; спрощення адміністративних процедур; доступності публічних послуг; електронного урядування та використання електронної пошти. Вважаємо, що врахування запропонованих принципів реалізації правоохоронної функції держави сприятиме підвищенню ефективності діяльності відповідних суб'єктів та виведенню її на якісно новий рівень відповідно до загальноновизнаних європейських стандартів [1, с. 34-35].

З урахуванням зазначеного, практична реалізація правоохоронної функції можлива за умови дотримання ряду вимог, а саме:

По-перше, наявність збалансованої системи нормативно-правових актів, у яких визначаються основні напрями державної політики у цій сфері, закріплене коло суб'єктів, уповноважених цю політику реалізовувати, та особливості їх взаємодії один з одним. В умовах

воєнного стану, зазначена вимога має динамічний характер та повинна генерувати відповідні швидкі рішення.

По-друге, наявність дієвого механізму реалізації приписів відповідних нормативно-правових актів. Який повинен бути заснованим на принципах, законності, верховенства права, реалістичністю, достатністю, та відповідності часу.

По-третє, наявність якісного кадрового забезпечення реалізації правоохоронної функції держави, завдяки чому буде сформований персонал, який має необхідні знання і навички для здійснення владних повноважень у сфері охорони права та належним чином усвідомлює свою роль.

По-четверте, запровадження програми правової освіти населення. Зазначений напрямок повинен реалізовуватись крізь призму правосвідомості та загальнодержавного (органів державної влади) впливу.

По-п'яте, належне фінансування, матеріально-технічне та інформаційне забезпечення, що дозволить своєчасно та якісно відповідати на всі загрози, що перешкоджають належній реалізації правоохоронної функції держави

По-шосте, впровадження стандартів Європейського Союзу в організацію діяльності відповідних органів державної влади.

Таким чином, правоохоронна функція є однією з основних функцій держави: від ефективності реалізації правоохоронної функції безпосередньо залежить стан існування держави та перспективи її розвитку, правоохоронна спрямованість держави є свідченням забезпечення балансу прав і свобод громадянина та інтересів держави. Отже, виокремлення правоохоронної функції як однієї з основних функцій держави зовсім не означає, що ця функція має реалізовуватися відокремлено від усіх інших: всі функції знаходяться у тісному взаємозв'язку.

Література

1. Безпалова О.І. Адміністративно-правовий механізм реалізації правоохоронної функції держави: монографія. Харків: Харківський національний університет внутрішніх справ, 2014. 544 с.